

Nej, man har taget et bestemt Spørgsmaal af stor, almindelig Interesse, hvor det viser sig, at Forholdet er særlig trykkende for de uformuende, og har saa i Analogi med andre Bestemmelser i Stempeloven — det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) nævnte jo §§ 46 og 47 — ment, at der her kunde gøres en Undtagelse med Hensyn til de smaa Lejekontrakter. Den højtærede Finansminister er bange for Konsekvenserne, siger han. Ja, men vi, det vil sige Finansministeren og Rigsdagen, ere jo dog Herrer over, i hvilket Omfang man vil følge det Princip, der menes at ligge til Grund for denne Lov. Jeg tror, man vanskeligt vil komme videre end til, hvad der er foreslaaet i denne Lov, at Stempelafgiften for Lejekontrakter skal nedsættes, og jeg skal gentage, at i Virkeligheden er den Beskatning af Lejekontrakter vedrørende Beboelseslejligheder, man nu har, nemlig anden Klasses Takst af det femdobbelte Beløb, ualmindelig høj, langt højere end den Stempelafgift, der findes i andre Paragraffer i Stempeloven. Enhver, der har underskrevet en Lejekontrakt, ved, at det bliver enorme Stempelbeløb, man kommer til at betale i Forhold til Lejen. Naar den højtærede Finansminister henviste til, at hans Grund til at gøre Forandring i Stempelovens § 64, var den, at der var faldet en Højesteretsdom, som efter Ministerens Mening havde gjort Paragraffen uklar, husker jeg den Sag meget vel, vi diskuterede den i Fjor, men Sagen var simpelthen den, at Højesteret havde givet en Fortolkning af, hvad der skulde forstaaes ved Kontraktværdien, en Fortolkning, der efter mit Skøn var fuldstændig rigtig, og saa vidt jeg kan skønne, vil den ikke volde nogen synderlig Ujævnighed ved Paragraffens Udførelse. Det kan altsaa ikke have været Grunden til, at den højtærede Finansminister skulde ønske § 64 forandret. Men jeg erkender, at § 64 er en urimelig Bestemmelse, navnlig med Hensyn til Forsikringskontrakter, og jeg stemte derfor med Glæde for Forandringen.

Det ærede 6te kongevalgte Medlem fandt, at det vilde være ganske urimeligt at lade denne Lov faa Anvendelse paa Landet med Hensyn til Lejekontrakter for Boliger, af hvilke der svares 240 Kr. aarligt. I Anledning deraf maa jeg for det første gøre opmærksom paa, at Lovforslaget ogsaa omfatter Kontrakter vedrørende alle de Lejligheder, af hvilke der svares mindre end 240 Kr., idet de 240 Kr. ere tagne som Maksimum. Men naar det ærede

Medlem saa fremstiller en Mand paa Landet, en Familiefader med Kone og Børn, som en ren Krøsus, naar han havde Raad til at betale 240 Kr. i Husleje, og naar jeg sammenholder det med det, vi forleden hørte fra et andet særlig landkyndigt Medlem, det ærede 5te Medlem for 7 Kreds (Rottbøll), der sagde, at Landarbejdere og Folk paa Landet ere saa velstillede, at man ikke i mindste Maade behøver at hjælpe dem hverken ved Skolebespisning eller paa anden Maade, de kunne sagtens klare sig, saa maa jeg sige, at jeg blev meget glad ved at høre det og deraf erfare, at der ikke var nogen Grund, og at der ikke var nogen Grund, til at hjælpe Landbefolkningen. Naar den ene Landmand efter den anden træder op og siger: Jeg føler mig ikke foranlediget at gaa med til hverken Skolebespisning eller Nedsættelse af Stempelafgiften, saa maa det jo være rent idylliske Forhold, der herske paa Landet. Jeg troede, at naar en Arbejder med Kone og 5 Børn havde en Krone om Dagen paa egen Kost, hvad d'Hrr. Proprietærer jo mene er en tilstrækkelig Løn, var han ikke videre velstillet. Men nu hører jeg det modsatte, og naar han oven i Købet har Raad til at give en saa enorm Leje som 240 Kr. for Hus til sig og sin Familie, er der ikke den mindste Grund til at hjælpe ham. Det ærede 6te kongevalgte Medlem forklarede, at han alligevel vilde være saa naadig at lade dette Lovforslag gaa videre til Udvalg, og det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) erklærede forleden Dag om et andet Forslag, at han vilde være saa human at lade Forslaget gaa til 2den Behandling. Jeg vil imidlertid tillade mig at sige, at jeg haaber, at hverken vor Landbefolkning eller Befolkningen i det hele taget skal leve af de Herrers Humanitet eller Naade. Da vi behandlede Lovforslaget om at skaffe Landarbejderne Jord, hørte vi den ene store Landbruger efter den anden træde op og fortælle, hvor udmærket Landarbejderne havde det — altsaa det samme som vi hørte forleden af det ærede 5te Medlem for 7de Kreds — og den Gang begyndte jeg at tænke paa, hvem der dog var saa heldig at være Arbejder paa Landet med Kone og 5 Børn med 1 Kr. om Dagen paa egen Kost; det var meget bedre end at være Lensgreve eller Godsejer. De Herrer stode op og sagde, at Landarbejderne havde det saa godt, og da den højtærede Landbrugsminister, hvis Hjerte var blevet rørt af Hensyn til disse Landarbejdere — skønt han tidligere havde sagt,